چهارشنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۴
شماره ۴۴۵۴
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

رئیس سابق صندوق رفاه دانشجویی در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

سرانهٔ تخصیص داده شده به دانشجویان عادلانه نیست

زهرا رمضانی
خبرنگار گروه دانشگاه

«ارائه وام، ساخت، تعمیر و بازسازی خوابگاه‌ها و تأمین زیرساخت‌های مربوط به تغذیه در دانشگاه‌ها» سه وظیفه‌ای است که تحقق آن برعهده صندوق رفاه دانشجویان گذاشته شده است. حوزه‌هایی که در هر کدام از آن‌ها نقدهای زیادی نسبت به عملکرد این صندوق در تمام این سال‌ها وجود داشته است. در این میان برخی با مقایسه وضعیت تحقق تسهیلات رفاهی دانشجویان پزشکی با وزارت علوم‌ها معتقدند، دانشجویانی که در رشته‌های غیرپزشکی تحصیل می‌کنند از لحاظ دستیابی به خوابگاه، دریافت وام‌های مختلف متناسب با شرایط تورمی و همچنین برخورداری از غذای دانشجویی باکیفیت و مبلغ مناسب به نسبت بهداشتی‌ها؛ شرایط ناعادلانه‌ای را تجربه می‌کنند و وزارت علوم‌ها نتوانستند در این زمینه نمره قبولی بگیرند. مؤلفه‌ای که مسعود گنجی، رئیس سابق صندوق رفاه دانشجویان وزارت علوم دلیل این مسئله را به دوران کرونا مرتبط می‌داند که در آن به دلیل شرایط ویژه کشور، بهداشتی‌ها دست بازتری برای حمایت از دانشجویان خود داشتند و این رسم نانوشته تا همین الان هم ادامه داشته است. با این حال این مقام سابق صندوق، افزایش رقم وام‌های دانشجویی را در طول سه سال دولت رئیسی فراتر از تورم کشور می‌داند و معتقد است اگر دولت فعلی بتواند به همان میزان دولت قبل، دست به افزایش رقم تسهیلات در حوزه‌های مختلف وام دانشجویی، مسکن، ضروری و... بزند، حتماً اتفاقات خوبی رخ خواهد داد. اما چالش اصلی صندوق رفاه را باید بودجه ناچیزی دانست که هر ساله از سوی سازمان برنامه‌وبودجه تخصیص داده می‌شود، سهم اندکی از درآمدهای دولت که در صورت تداوم همین مسیر قطعاً صندوق و ذی‌نفعان آن را در آینده نزدیک با چالش‌های جدی‌تری همراه خواهد کرد. در ادامه متن کامل گفت‌وگوی «فرهیختگان» با مسعود گنجی، رئیس سابق صندوق رفاه را درباره اقدامات صورت‌گرفته در طول سه سال دولت رئیسی، چالش‌های صندوق و همچنین چشم‌انداز آینده از نظر می‌گذرانید.

به‌عنوان رئیس سابق صندوق رفاه دانشجویی مهم‌ترین اقداماتی را که در این صندوق طی سه سال عمر دولت سیزدهم صورت گرفته چه می‌دانید؟

در دولت شهید رئیسی، صندوق رفاه دانشجویان مانند دیگر بخش‌های وزارت علوم در یک مسیر تحولی، حرکت به سمت حکمرانی مردم‌محور را دنبال کرد. یکی از ویژگی‌های بارزی که در دولت قبل دیده می‌شد توجه خاص به مدیریت برنامه و الزام دستگاه‌ها به تدوین برنامه‌های تحولی منطبق بر نیازهای واقعی مردم بود. ما نیز در صندوق با اتخاذ همین رویکرد، برنامه جامعی برای اجرای خدمات رفاه دانشجویی تدوین و اجرا کردیم. از زمان آغاز به کار دولت سیزدهم بیش از ۱۰ اقدام تحولی در صندوق صورت گرفت که همگی با هدف تسهیل زندگی، ارتقای کرامت و کاهش دغدغه‌های معیشتی دانشجویان دنبال شدند. ما در آن دوران سقف وام‌ها را به صورت ویژه افزایش دادیم که این امر با توجه به نرخ تورم بود، یعنی وام‌هایی را که در آن برهه سقفشان ۲۵ میلیون تومان بود تا ۲۰۰ میلیون تومان افزایش دادیم. همچنین شاهد راه‌اندازی سامانه هوشمندی بودیم که برای ثبت‌نام و پیگیری وام‌ها در نظر گرفته شده بود. اجرای طرح‌هایی مانند ۵۰-۵۰ را داشتیم که بسیاری از مسائل دانشجویان را حل کرد. زمانی که مدیریت صندوق رفاه دانشجویان را تحویل گرفتیم، برهه‌ای بود که کرونا در کشور بیداد می‌کرد و در همین راستا تلاش کردیم وام‌هایی را برای تأمین نیازهای آموزشی مانند وام خرید لپ‌تاپ و گوشی همراه افزایش دهیم تا دانشجو بتواند با خرید آن‌ها در کلاس‌های آنلاین حضور یابد. یکی از کارهای دیگر ایجاد صندوق خیریه رفاه دانشجویان بود که در اغلب دانشگاه‌ها تشکیل شد و حرکت دیگر گام برداشتن به سمت توانمندسازی دانشجویان بود، همچنین باید به برنامه محوری در مدیریت صندوق اشاره کنم، یعنی هر اقدامی بر اساس نیازسنجی دقیق و مشارکت ذی‌نفعان- که همان دانشجویان بودند- در قالب طرحی مدون و قابل ارزیابی دنبال می‌شد. همیشه نسبت به دانشجویان خود را مسئول می‌دانستیم و شفافیت در ارائه خدمات را دنبال می‌کردیم. امروز می‌توانم بگویم صندوق رفاه دانشجویان در مسیر تحولی دولت سیزدهم باتکیه‌بر گفتمان حکمرانی مردمی توانست برای پاسخ به نیازهای دانشجویان گامی مؤثر بردارد. یکی از مهم‌ترین برنامه‌های ما راه‌اندازی سامانه رفاه بود. در گذشته هم صندوق سامانه‌ای داشت اما چالش‌های خودش را داشت و به همین دلیل به سمت ایجاد سامانه رفاه با هدف شکل‌گیری پل ارتباطی بین دانشجویان نیازمند و مستعد با صندوق رفاه دانشجویان و با خیرین دانشگاهی رفتیم. همین ایده باعث شد بتوانیم بدهی دانشجویان- از سال ۱۳۵۳ زمان تأسیس صندوق تا سال ۱۳۸۰- را تسویه کنیم، یعنی بر اساس این سامانه آمار بدهی را احصا کردیم و رقم مورد نیاز را با خیرین در میان گذاشتیم و همه آن‌ها پرداخت شد. با این اتفاق عملاً دیگر هیچ دانشجویی تا قبل از ۱۳۸۰ به صندوق بدهی ندارد. از دیگر ویژگی‌های این سامانه آن بود که دانشجویانی که در حوزه‌های مختلف خوابگاه و وام نیازمند کمک مالی بودند می‌توانستند درخواستشان را ثبت کنند. قطعاً شفافیتی که از طریق این سامانه ایجاد شد، دلیلی برای هدفمند شدن درآمدهای صندوق هم بود و با اجرای طرح ۴۰-۳۰-۳۰ بسیاری از خیرین اذعان داشتند امروز می‌دانند کمک‌هایشان در کجا هزینه می‌شود. در حقیقت این سامانه و طرح‌های صندوق، نماد یک تحول اجرایی به شمار می‌روند و گامی بلند در مسیر ارتقای رفاه دانشجویان به‌حساب می‌آید. ما در کنار ایجاد زیرساخت‌های فناورانه، بازنگری جدی در آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها را هم داشتیم، به طور مثال مصوبه‌ای را تدوین کردیم که بر اساس آن، بازپرداخت وام دانشجویانی که تحت حمایت کمیته امداد و سازمان بهزیستی هستند، دیگر مانند دانشجویان عادی نبود و این دسته از دانشجویان، پس از مشغول به کار شدن، نسبت به بازپرداخت وام‌ها اقدام می‌کردند. این مصوبه قدم بسیار بزرگی برای حل چالش این دسته از دانشجویان بود. در حقیقت پوست‌اندازی اداری در صندوق صورت گرفت که یکی از بال‌های صندوق برای به حرکت در آوردن مسیر تحولی در صندوق رفاه به شمار می‌رفت.

سامانه رفاهی که راه‌اندازی شد، چه میزان از لحاظ مالی به صندوق کمک کرده است؟

بر اساس برآوردی که صورت گرفته، در سال ۱۴۰۲، حدود ۶۵۰ میلیارد تومان درآمد اختصاصی پیش‌بینی شده بود که حدود ۷۵۰ میلیارد تومان از سوی دانشجویان به صندوق بازگشت وام داشتیم که این مسئله در اولین سال آغاز به کار سامانه بوده است. در سال دوم یعنی ۱۴۰۳، پیش‌بینی‌مان آن بود که دانشجویان حدود ۶۰۰ میلیارد تومان پول به صندوق برگردانند که این رقم به ۸۳۰ میلیارد تومان رسید. این آمار نشان می‌دهد دانشجویان فراتر از انتظارمان اقدام به بازگشت تسهیلات می‌کردند. این همان شفافیتی بود که از طریق سامانه رقم خورده است. همچنین میزان کمک‌های خیرین نیک‌اندیش به صندوق در دو سال گذشته اصلاً قابل مقایسه با حدود ۴۷ سال قبل از آن نیست. با کمک خیرین خوابگاه‌های زیادی تعمیر و تجهیز و آشپزخانه‌های بسیاری به‌سازی شدند.

همیشه در ادوار گذشته این انتقاد به صندوق رفاه دانشجویان می‌شد که منابعش کفاف پاسخگویی به نیاز دانشجویان را نمی‌دهد. اولاً درباره چرایی این مسئله صحبت کنید و بگویید در دولت قبل چه اقداماتی برای اصلاح این وضعیت صورت گرفته است؟

این مسئله به دولت سیزدهم مربوط نمی‌شود؛ چراکه عقبه داشت، یعنی در سال‌های ۹۷ و ۹۸ وزارت بهداشت حدود ۲۰ درصد بودجه دو صندوق رفاه را در اختیار داشته و وزارت علوم ۸۰ درصد بودجه دو صندوق را اما بعد از همه‌گیری کرونا، دولت اختیاراتی را به دلیل ایجاد رفاه مردم و با توجه به مشکلاتی که مردم داشتند، در اختیار وزارت بهداشت می‌گذارد و به همین دلیل بودجه آن‌ها یکباره با رشد قابل توجهی همراه می‌شود. به‌طوری‌که وقتی صندوق را تحویل گرفتیم، ما ۴۸ درصد بودجه را در اختیار داشتیم و وزارت بهداشتی‌ها حدود ۵۲ درصد بودجه دو صندوق را در اختیار داشتند! آن هم در شرایطی که دانشگاه‌ها تعطیل بودند؛ به همین دلیل کل بودجه‌ای که قرار بود به دو صندوق رفاه وزارتخانه‌های بهداشت و علوم بدهند، عمده آن‌ها به سمت صندوق وزارت بهداشت رفته بود. بعد از سال ۱۴۰۰ که دانشگاه‌ها حضوری شد و ما نیازمند بودجه بودیم، دیگر روال بر اساس همان مسیر قبلی پیش رفت و این یکی از بدترین اتفاقاتی بود که برای ما رخ داد. با این حال، تلاش‌های زیادی شد و با بخش‌های مختلف از جمله سازمان برنامه‌وبودجه رایزنی کردیم تا این‌گونه شاهد افزایش حدود هشت برابری در ارائه تسهیلات باشیم، یعنی وامی که در سال ۱۴۰۰ حدود ۱۵ میلیون تومان بود به ۱۰۰ میلیون تومان رساندیم یا وام ۲۰ میلیون تومانی را به ۱۵۰ میلیون تومان رساندیم، یعنی در پایان فعالیت صندوق رفاه در دولت سیزدهم، تفاوت چندانی از لحاظ رقم پرداختی به دانشجویانمان با دانشجویان وزارت بهداشت نداشتیم. باید این را هم بگویم که سال گذشته کل بودجه عمومی صندوق حدود ۵۵۰ میلیارد تومان بود و درآمد اختصاصی‌مان نیز حدود ۵۹۰ میلیارد تومان پیش‌بینی شده بود؛ اما توانستیم آن را به ۷۵۰ میلیارد تومان در سال ۱۴۰۴ برسانیم، البته در سال ۱۴۰۳ ما ۱۹۲۳ میلیارد تومان به دانشجویان وام دادیم، قطعاً رسیدن به این مرحله زحمات خودش را داشت. این را هم باید بگویم که در کشورمان هیچ‌گاه این‌طور نبوده که پول وجود نداشته باشد. خوشبختانه من از سال ۱۳۷۳ در بخش‌های مختلف اداری کشور حضور داشته‌ام و هیچ‌گاه در هیچ‌دوره‌ای و در هر جایگاهی با چالش نبود پول روبه‌رو نبوده‌ام و این اتفاق در صندوق هم وجود داشت. به همین دلیل باید بگویم اگر در جایی هم با مشکلی روبه‌رو می‌شویم، به دلیل مشکل مدیریتی است. خوشبختانه در صندوق رفاه مدیریت و منابع مالی را در کنار یکدیگر دیدیم و توانستیم برنامه‌های مختلفی را انجام دهیم.

در حوزه تغذیه مهم‌ترین چالش‌مان چه بود و چه اقداماتی برای آن از سوی صندوق صورت گرفت؟

ما در هر دانشگاه صندوق پیگیری رفاهیات دانشجویی را ایجاد کردیم، یعنی هر دانشجویی که نیازمند بود و نمی‌توانست هزینه‌های تغذیه خود را تأمین کند، بدون محدودیت از سوی تشکل‌های دانشجویی مختلف شناسایی و اسامی آن‌ها به صندوق و خیرین ارائه می‌شد. جالب اینجاست که برای برخی از آن‌ها بین ۶ تا یک سال کارت تغذیه‌شان شارژ می‌شد، یعنی دانشجو بدون اینکه حتی یک ریال پرداخت کند، می‌توانست از غذای دانشجویی استفاده کند. این‌ها قدم‌هایی بود که برای اولین بار در صندوق اجرایی شدند. یکی از موضوعاتی که در دولت سیزدهم بسیار اهمیت داشت، این بود که رئیس جمهور شهید به دانشگاه‌ها اعتقاد داشت و آن را اتاق فکر دولت در نظر می‌گرفت. یکی از اقدامات مهم بازگشایی دانشگاه‌ها پس از دوران همه‌گیری کرونا بود که مشکلات زیادی داشتیم، چون در برهه‌ای هیچ دانشجویی در دانشگاه‌ها حضور نداشت، عملاً خوابگاه‌ها فراموش شده بودند و رؤسای دانشگاه‌ها در آن مقطع، بیشتر روی مسائل مقطعی متمرکز شده بودند. در دولت شهید جمهور وزارت علوم شاهد شکل حضوری دانشگاه‌ها بود. دراین‌بین صندوق رفاه با آمادگی کامل سلف و خوابگاه‌ها را احیا کرد و تأمین مالی لازم را انجام داد، به‌طوری‌که حتی در سال ۱۴۰۱ به جزء یک مورد چالش در دانشگاه‌ها- که ارتباطی به مسائل صنفی و دانشجویی نداشت- حتی یک مشکل صنفی هم در طول سه سال در دانشگاه‌ها نداشتیم. دلیل این مسئله آن بود که برنامه‌های صندوق رفاه، برنامه کاملی بود تا دانشجویان بتوانند در یک محیط آرام به دانشگاه برگردند.

وضعیت ارائه تسهیلات به دانشجویان را با توجه به محدودیت مالی صندوق چطور ارزیابی می‌کنید؟

در دوره ۱۳۰۰ روزه حضورم در صندوق رفاه اقدامات متفاوتی را برای اعطای تسهیلات، بهبود شرایط دریافت و توسعه زیرساخت‌های رفاهی دانشجویان انجام داده که اگر بخواهم آن‌ها را تقسیم‌بندی کنم، یکی از حوزه‌ها بحث اعطای وام‌های دانشجویی است. ما در این دوره انواع وام‌های تغذیه‌ای، مسکن، ضروری، ازدواج و فرزندآوری را داشتیم، یعنی در کنار اینکه وام‌های تحصیلی را چندین برابر کردیم، در این میان دانشجویان متأهل می‌توانستند دوبرابر دانشجویان مجرد از مبلغ تسهیلات بهره‌مند شوند، یعنی اگر مبلغ وام تحصیلی برای دانشجوی مجرد ۱۰ میلیون تومان بود برای دانشجوی متأهل به ۲۰ میلیون تومان می‌رسید. وام ودیعه مسکن برای شهرهای زیر ۵۰۰ هزار نفر از ۱۵ به ۱۰۰ میلیون تومان رسید، برای شهرهای بالای ۵۰۰ هزار نفر از ۲۰ به ۱۵۰ میلیون تومان و در شهر تهران از ۲۵ به ۲۰۰ میلیون تومان رسید. ما در این سه سال برای اولین‌بار وام اولاد هم برای دانشجویان در نظر گرفتیم، همچنین دانشجویی که قصد سفر به عتبات عالیات را داشت می‌توانست از تسهیلات بانک‌های عامل صندوق بهره بگیرد. به‌طوری‌که برای دانشجویانی که به حج عمره می‌رفتند، وام ۲۰ میلیون تومانی لحاظ شد و برای دانشجویانی که به سفر اربعین می‌رفتند هم وام تا سقف پنج میلیون تومان داده می‌شد که همه آن‌ها به صورت قرض‌الحسنه بود. یکی دیگر از کارهایی که در حوزه تسهیلات انجام شد، تسهیل در دریافت تضامین از دانشجویان بود که انواع آن متفاوت شد تا در کار سهولت صورت بگیرد.

همیشه این انتقاد به صندوق وجود داشت که رقم تسهیلات ارائه‌شده با تورم همخوانی ندارد. این مسئله را قبول دارید؟ چقدر برای حل آن تلاش شده است؟

این‌گونه نبوده، مگر ما در سال چقدر تورم داشتیم؟! مثلاً وام ضروریمان را از سه به ۱۰ میلیون تومان رساندیم که نشان‌دهنده سه برابر شدن است، یعنی هر سال رقم این وام صددرصد افزایش داشته، درحالی‌که هیچ‌گاه تورم صددرصدی نداشته‌ایم. البته باید این مسئله را بگویم که پایه مبالغ تسهیلات ضعیف بود و به همین دلیل رقمی که به دانشجو اعطا می‌شد، کفاف نیازهایشان را نمی‌داد اما باید این مسئله را مدنظر قرار داد که نمی‌توانیم بیش از صددرصد رقم یک وام را افزایش دهیم. پیش‌تر هم گفتم وام ۱۵ میلیون تومانی را به ۱۰۰ میلیون تومان رساندیم که نشان‌دهنده رشد سالانه ۸۰۰ درصدی است. با این حال قطعاً این مسئله که رقم ۱۵ میلیون اولیه عدد ناچیزی است، حرف درستی است. در مدت سه ساله، ما بیش از تورم، رقم همه وام‌ها را افزایش دادیم. اگر در دوره جدید صندوق ظرف سه سال به همان میزانی که ما رقم تسهیلاتی را افزایش دادیم، افزایش یابد، شاهد آن خواهیم بود که وام ۱۵۰ میلیون تومان به بیش یک میلیارد تومان می‌رسد که قطعاً رقم بزرگی خواهد بود.

صندوق در حوزه تأمین خوابگاه- چه خوابگاه‌های مجردی و چه متأهلی- بر اساس قانون جوانی جمعیت چه اقداماتی را انجام داد؟

در ابتدا برای پاسخ به این سؤال باید بگویم در زمان همه‌گیری کرونا به دلیل تعطیلی دانشگاه‌ها، خوابگاه‌های خودگردان به دلیل تعطیلی دانشگاه‌ها، عملاً تعطیل شده بودند و احیای دوباره آن‌ها کار واقعاً بزرگی بود. من ۱۳۰۰ روز در صندوق رفاه حضور و در این مدت از ۱۳۰ دانشگاه بازدید داشتم، یعنی به طور متوسط هر ۱۰ روز یک دانشگاه مورد بازدید قرار گرفته است تا در جریان مشکلات قرار بگیرم. به همین دلیل بود که توانستیم کارهایی انجام دهیم که در طول خدمتم حتی یک مشکل صنفی هم در دانشگاه‌ها در صندوق نداشته باشیم. با این حال در مجموع دو طرح بزرگ را در دانشگاه‌ها اجرا کردیم که یکی از آن‌ها طرح ۵۰-۵۰ در حوزه خوابگاهی بود. در این طرح به همه دانشگاه‌ها ابلاغ کردیم، هر دانشگاهی که در حوزه خوابگاهی مشکل داشته باشد اگر خود دانشگاه ۵۰ درصد هزینه را تأمین کند، ۵۰ درصد دیگر را صندوق تأمین می‌کند و این مشوق بسیار خوبی بود که باعث شد دانشگاه‌ها پای کار بیایند. نکته دیگر این بود که به دانشگاه‌ها گفتیم اگر خیّری پیدا کنند و بر اساس آن ۳۰ درصد هزینه تعمیر و بازسازی را خیّر، ۳۰ درصد دیگر را هم دانشگاه بپردازد، صندوق ۴۰ درصد باقی‌مانده را می‌پردازد. این دو طرح انقلاب بزرگی را در دانشگاه‌ها ایجاد کرد، به‌طوری‌که توانستیم کلیه خوابگاه‌های دانشگاهی را مورد مرمت، بازسازی و تعمیر قرار دهیم. ما ۱۹۳ هزار ظرفیت خوابگاهی را از دولت دوازدهم تحویل گرفتیم که تا پایان کار دولت سیزدهم این میزان به ۲۲۴ هزار نفر رسید. در حوزه خوابگاه متأهلی حدود ۸۶۵ واحد داشتیم که در دولت سیزدهم برای ۵۸۰۰ واحد برنامه‌ریزی شد و زمانی که مسئولیت را تحویل دادم از این میزان حدود سه هزار واحد در حال ساخت بود و نزدیک به دو هزار واحد هم در اختیار دانشجویان قرار گرفته بود. درحالی‌که در طول ۴۷ سال گذشته در مجموع ۸۶۵ واحد داشتیم که ظرف سه سال به دوهزار واحد رسید. طبق برنامه‌ریزی اگر چهارسال دولت رئیسی به اتمام می‌رسید این تعداد مطمئنا به پنج‌هزار واحد هم می‌رسید و امیدواریم در دولت فعلی اقداماتی صورت بگیرد که این میزان واحد خوابگاهی محقق شود.

برنامه هفتم توسعه تکالیفی را متوجه صندوق کرده است، برای تحقق این مسئله چه اقداماتی در دوران شما صورت گرفت؟

ما در این برنامه تنها یک بند «ب» ماده ۹۶ را داشتیم که هرچند تکلیف صندوق به‌حساب می‌آید اما باز هم بیشتر در حوزه آموزشی خلاصه می‌شود. همان‌طور که می‌دانیم امروز برخی رشته‌های دانشگاهی، دیگر داوطلب ندارند و دانشجو دیگر به دنبال تحصیل در آن رشته‌ها نیست. این بند به صندوق اجازه می‌داد به دانشجویان کمک‌هزینه تحصیلی پرداخت کند. برنامه‌ریزی‌های مربوطه هم صورت‌گرفته و از سال تحصیلی آینده دانشجویانی که در چنین رشته‌هایی تحصیل کنند، از همان ترم اول از طریق صندوق رفاه دانشجویان هزینه تحصیلی دریافت خواهند کرد. البته این مبلغ دیگر به صندوق بازپرداخت نمی‌شود، به عبارتی این مبلغ وام نیست. البته قرار بود سازمان امور دانشجویان با همکاری معاون آموزشی وزارت علوم، رشته‌های مربوط را احصا کنند و بعداً اسامی رشته‌ها در دفترچه کنکور قید شود. موضوع قابل توجه در این میان آن است که تنها دانشجویانی که جزء ۲۰ درصد برتر کنکورند می‌توانند از این هزینه تحصیلی بهره‌مند شوند؛ چراکه هدف از این هزینه تحصیلی، حمایت از جامعه نخبگانی برای تحصیل در رشته‌های مورد نیاز کشور است.

اگر بخواهیم رو به آینده صحبت کنید، از نگاه شما اولویت صندوق چه باید باشد؟

به نظر من در گام اول، اولویت محکم کردن زیرساخت‌های بودجه‌ای صندوق رفاه دانشجویان است، به طور مثال ۷۵۰ میلیارد تومانی که امروز بودجه عمومی صندوق شده، باید حداقل به حدود ۷/۵ همت برسد. این کارها باید در دستور کار قرار بگیرد؛ چراکه خوشبختانه یکی از نعمت‌هایی که در صندوق هست نیروهای کارشناسی بسیار قوی است. اگر هر فردی مدیریت صندوق رفاه دانشجویان را بر عهده بگیرد و بتواند از این نیروها به‌درستی استفاده کند، هیچ مشکلی نخواهد داشت. به این دلیل که صندوق به‌صورت هیئت امنایی اداره می‌شود می‌تواند درباره برنامه‌ها خودش قانون‌گذاری کند و تصمیم بگیرد، پس عملاً مشکل خاصی نخواهد داشت. با این حال دولت باید عنایت ویژه داشته باشد؛ چراکه امروز سرانه دانشجویان وزارت علوم ۳۰۰ هزار تومان و در مقابل برای بهداشتی‌ها حدود سه میلیون تومان است، قطعاً این بی‌عدالتی باید رفع شود. ما تلاش کرده‌ایم این مسیر را اصلاح کنیم اما متأسفانه امسال شاهد بودیم که باز هم مسیر به همان روند گذشته برگشته است. این موضوع درست نیست که در یک کشور، دانشجویان وزارت علوم و بهداشت بخواهند از امکانات دولتی استفاده کنند اما بینشان تفاوت فاحشی وجود داشته باشد. همچنین با توجه به مشکلاتی که شناسایی شده، مسئولان فعلی باید با سازمان برنامه‌وبودجه هماهنگی داشته باشند تا بتوانند کاری را انجام دهند که بودجه صندوق بهبود پیدا کند؛ چراکه در این صورت می‌توانند برنامه‌هایی که در صندوق طراحی می‌شود کاملا اجرایی کنند. در این صورت مطمئنم هیچ دانشجویی در کشور ما مشکل معیشتی نخواهد داشت و قطعاً تحقق این مسئله باعث می‌شود دانشجو بتواند با خیال راحت به آموزش، تحقیق و پژوهش بپردازد.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و مشاعی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک قم تصرفات مالکانه مفروزی متقاضیان پرونده‌های تشکیلی طبق قانون مذکور را براساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آرا ذیل تایید نموده‌اند.

۱-رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۱۰۰۲۰۰۵ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۳۰۰۰۱۰۰۲۲۶۹ خانم زهره اسدی شوشتری فرزند اسماعیل در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۱۹/۲۴ متر مربع پلاک شماره ۷۳۴۶/۱ اصلی واقع در قم بخش یک حوزه ثبت ملک اداره یک قم (سند مالکیت مشاعی صادره در دفتر الکترونیکی شماره ۱۴۰۳۲۰۳۳۰۰۰۱۰۴۵۰۵۶)

۲-رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۱۰۰۲۴۹۷ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۳۰۰۰۱۰۰۱۴۵۰ آقای محمودآب‌روشن فرزند مراد در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۷۶/۲۵ متر مربع پلاک شماره ۱۰۳۰۲ اصلی واقع در قم بخش یک حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه‌نامه عادی مع الواسطه از رضا نادعلی قنبری سند رسمی شماره ۴۱۷۸ مورخ ۱۳۱۹/۰۳/۲۵ دفترخانه ۵ قم)

۳- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۱۰۰۴۱۵۶ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۳۰۰۰۱۰۰۲۳۶۸ آقای مجتبی زلفی‌گل فرزند حسن در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ششدانگ ۲۲۶/۲۵ متر مربع پلاک شماره ۱۰۹۱۲/۲ اصلی واقع در قم بخش یک حوزه ثبت ملک اداره یک قم (سند رسمی شماره ۳۲۵۵۹ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۹ دفترخانه ۳۶ قم)

۴-رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۱۰۰۴۱۵۷ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۳۰۰۰۱۰۰۲۳۶۹ آقای غلامرضا زلفی‌گل فرزند حسن در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ششدانگ ۲۲۶/۲۵ متر مربع پلاک شماره ۱۰۹۱۲/۲ اصلی واقع در قم بخش یک حوزه ثبت ملک اداره یک قم (سند رسمی شماره ۳۲۵۵۹ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۹ دفترخانه ۳۶ قم)

۵-رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۱۰۰۴۰۵۴ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۳۰۰۰۱۰۰۲۰۸۷ خانم مرضیه کریمی احمدآبادی فرزند عباس در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۳۸/۸۸ متر مربع پلاک شماره ۱۰۲۹۷ اصلی واقع در قم بخش یک حوزه ثبت ملک اداره یک قم (سند رسمی شماره ۵۵۱۵۱ مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۱ دفترخانه ۵۵ قم)

۶-رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۱۰۰۳۵۹۶ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۳۰۰۰۱۰۰۲۰۰۱ آقای محمدعلی علی‌پور فرزند گل‌بابا در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۱۵/۸۳ متر مربع پلاک شماره ۱۱۰۹۰ و ۱۱۰۹۱ اصلی واقع در قم بخش یک حوزه ثبت ملک اداره یک قم (۱- پلاک ثبتی ۱۱۰۹۱ اصلی سند مالکیت مشاعی صادره در دفتر الکترونیکی شماره ۱۴۰۰۲۰۳۳۰۰۰۱۰۰۵۰۶۲ و ۲- از پلاک ۱۱۰۹۰ اصلی مبایعه‌نامه عادی از شهرداری قم سند مالکیت مشاعی صادره در دفتر ۲۷۰ صفحه ۴۲۸ خریداری به موجب سند رسمی شماره ۱۵۶۶۴ مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۱۸ دفترخانه ۸۶ قم نسبت به ۱۵/۰۱ سهم) مورد تایید قرار گرفته و از آنجایی که مقرر گردیده است پس از نشر آگهی و انقضاء موعد مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذی‌نفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد منطقه یک قم تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یک ماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی آن را به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

گویه/فرهیختگان (شناسه آگهی: ۱۹۵۰۶۴۲)

تاریخ نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۰۲
تاریخ نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۱۸
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک قم- مهدی زارع شحنه

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر در نظر دارد لوازم اداری مستعمل و اسقاطی واقع در این دانشگاه را از طریق مزایده عمومی و به شرح مندرج در اسناد مزایده به اشخاص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط جهت شرکت در مزایده واگذار نماید.

لذا متقاضیان شرکت در مزایده می‌توانند با واریز و ارائه فیش بانکی به مبلغ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ (ده میلیون ریال) به‌عنوان سپرده شرکت در مزایده (به‌صورت جداگانه) به‌حساب سیبا ۱۰۳۸۶۶۹۲۴۰۰۸ نزد بانک ملی شعبه دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر اقدام نماید و به مدت ۱۰ روز کاری پس از تاریخ درج آگهی جهت دریافت و عودت اسناد مزایده به امور حقوقی دانشگاه مراجعه نمایند.

در ضمن هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد.

دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادات و انعقاد قرارداد مختار و ارائه بیشترین پیشنهاد ملاک عمل جهت انتخاب برنده نبوده و بنابر صرفه و صلاح دانشگاه اقدام خواهد شد و کلیه پیشنهادات به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مزایده‌گذار است.

حداقل قیمت پایه جهت شرکت در مزایده مبلغ ۱/۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (یک میلیارد و چهارصد میلیون ریال) می‌باشد.

آدرس: ماهشهر - بلوار امام خمینی (ره) - خیابان دانشگاه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر - امور حقوقی

مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی
کانون تبلیغاتی سپهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹